

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/83/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617210991
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7617210991.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Jána Slobodníka v právnej veci žalobcov 1) J. R. D. X) O. R., N. V., Y. Š. XXX/X, zastúpených Advokátska kancelária - Ján Buroci, s. r. o., Spišská Nová Ves, Za Šestnástkou 17, IČO: 50 663 160, proti žalovanej Všeobecná úverová banka, a. s., Bratislava, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, o neplatnosť záložnej zmluvy a i., o odvolaní žalobcov proti rozsudku 1C/35/2017-193 z 26.10.2018 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanej p r i s u d z u j e náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj súd) rozsudkom rozhodol: I. Žalobu zamietá. II. Žalovanému sa priznáva plná náhrada trov konania. III. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2. V odôvodnení rozsudku, o. i., uviedol, akého určenia sa žalobcovia podanou žalobou dožadovali a čo zároveň žiadali, čím ju odôvodnili (čo namietali, čo tiež uviedli a na čo zároveň poukázali), na čo žalovaný, ktorý so žalobou nesúhlasil, poukázal (čo tiež uviedol, čo tvrdil a žiadal - reprodukoval doslovne takmer celý obsah vyjadrenia z 29.6.2017 na č.l.25-27), že zároveň pripojil i listinu - uznanie a dohodu o úhrade záväzku formou splátkového kalendára žalovaných k zmluvám Č..XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX D. I..Č..XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX z 24.9.2019 s dátumom splatnosti úveru 30.11.201217 (reprodukoval jej podstatný obsah), čo žalobcovia, ktorí nesúhlasili s tvrdeniami žalovaného, namietali vo vyjadrení z 25.7.2017 (č.l.43-44) a, že predmetom tohto sporu je určenie neplatnosti záložnej zmluvy a uloženie povinnosti žalovanému zdržať sa výkonu zo záložnej zmluvy. Ďalej, citujúc znenie § 151a-§ 151d O. z., v prvom rade považoval za potrebné poukázať na to, že k žalobe nebola predložená zmluva o zriadení záložného práva, vo vzťahu ku ktorej sa žalobcovia dožadovali určiť neplatnosť a tiež nebola predložená zmluva (zmluvy), na ktoré zmluva o zriadení záložného práva mala nadväzovať. Pripojil si spis Okresného súdu (ďalej len OS) Spišská Nová Ves 8C/26/3017 a uviedol, vydania akého neodkladného opatrenia (ďalej len NO) sa v tomto konaní žalobcovia dožadovali, ako súd 19.4.2017 rozhodol (Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 16.5.2017), že v pripojenom spise 8C/26/2017 boli pripojené len tieto listiny - výpis z LV č.XXX (uviedol, čo z neho mal preukázané), že na jeho výzvu mu žalovaný predložil do spisu zmluvy týkajúce sa zriadenia záložného práva k nehnuteľnostiam a financovania bývania, pretože žalobcovia tieto zmluvy nepredložili, že podrobil tieto zmluvy kontrole a zistil, že spĺňajú všetky zák. stanovené náležitosti a neobsahujú ani žiadne neprijateľné zmluvné podmienky (čo mimochodom ani žalobcovia nenamietali). Ďalej uviedol, čo zistil zo zmluvy o financovaní bývania č.XXX XXXXXX/XX-XXX/XXX uzatvorenej stranami sporu 24.4.2009 a zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg.č.XXX XXXXXX/XX-XXX/XXX, uzavretej (v súvislosti s uzavretím tejto zmluvy) medzi žalobcom ako záložným veriteľom a S.. J. L. D. R. Y., I.. L. ako záložcami. Teda

skonštatoval, že záložná zmluva bola zriadená v písomnej forme, že obsahuje označenie záložného veriteľa, záložcu a dlžníka, označenie zabezpečenej pohľadávky, najvyššiu hodnotu istiny, do ktorej sa zabezpečená pohľadávka zabezpečuje, nezameniteľným spôsobom označenie zálohu, a tiež nezistil, že zmluva bola uzavretá v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok. Citoval znenie § 137 písm. d) CSP a poukazoval na to, že zmluva, vyslovenia neplatnosti ktorej sa žalobcovia dožadujú, je právnou skutočnosťou a v žiadnom osobitnom (hmotnoprávnom) predpise nie je ustanovené, že sa možno takejto neplatnosti dožadovať, t.j. nemal preukázať, že existuje naliehavý právny záujem na vyslovení neplatnosti záložnej zmluvy. Uviedol, kedy žalobca má naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je, alebo nie je, v čom naliehavosť právneho záujmu sa prejaví, a naopak, kedy naliehavosť nie je daná. Za stavu, že prebieha už výkon zo zmluvy o zriadení záložného práva, nebol toho názoru, že prípadné jeho pozitívne rozhodnutie by zlepšilo postavenie žalobcov, pretože naliehavý právny záujem je daný, ak možno predísť žalobe na plnenie. Teda skonštatoval, že na tejto určovacej žalobe absentuje naliehavý právny záujem. Z obsahu spisu vyplýva, že k výkonu záložného práva došlo v rámci dobrovoľnej dražby. Toto právo žalovaného vyplýva z § 53 ods.10 O. z. (citoval jeho znenie). Toto ust. bolo zapracované do O. z. zák.č.106/14 Z. z. a podľa § 879r na výkon záložného práva, ktoré vzniklo pred 1.6.2014 sa použijú ust. tohto zák. tzn., že „sa jedná“ o nepravú retroaktivitu a žalovaný má možnosť realizovať svoju pohľadávku v rámci výkonu záložného práva. Bližšie skutočnosti, pre ktoré sa žalovaný mal zdržať výkonu záložného práva boli žalobcami popisované v žalobe, ktorými sú, že znalecký posudok (ďalej len ZP) - podľa nich - stanovil v nižšej hodnote hodnotu dražených nehnuteľností z r.2017 oproti ZP z r.2009 a tiež namietali premlčanie nároku žalovaného. K tomu dodával, že nesúhlas s hodnotou nehnuteľnosti podľa ZP nemôže ovplyvniť nerealizovanie výkonu záložného práva. Opätovne podotýkal, že táto námietka môže „vytí“ preskúmaná v rámci prípadného konania o neplatnosť dobrovoľnej dražby. Nemal však preukázať, že by takéto konanie vôbec prebiehalo. Taktiež sa nestotožnil s tvrdením žalobcov o tom, že nárok žalovaného je premlčaný, a to vzhľadom na cit. listiny - uznanie a dohoda o úhrade záväzku formou splátkového kalendára zo 17.4.2017, ktorými v dôsledku uznania záväzku a vyhlásenia žalobcu mal vedieť o tom, že o premlčaní vie a záväzok spolu s prísl. sa zaväzuje zaplatiť v plnom rozsahu. V dôsledku tohto prehlásenia, ktorý zároveň obsahoval aj prísľub dlžníka dlh zaplatiť, znamená preňho predpokladanie existencie dlhu v čase jeho uznania a od dňa uznania nastala plynúť nová premlčacia lehota. Teda v žiadnom prípade nedošlo k premlčaniu záväzku podľa § 100 a n. O. z. Na rozdiel od žalobcov sa stotožnil so závermi Súdu Európskej únie (ďalej len EÚ) vo veci C-34/13 R. Q. Y. T. A., D..T.. a citoval, čo v Rozsudku z 10.9.2014 v bode 42 - posledná veta, v bode 55 uvádza a na čo poukázal ďalej v bodoch 60-67. Z týchto dôvodov - podľa jeho názoru - tvrdenia žalobcov prezentované v žalobe nie sú spôsobilé privodiť vyhovie ich žalobe, t.j. ich úspechu v konaní, a to ani napriek predloženému rozsudku Krajského súdu (ďalej len KS) v Prešove 6Co/8/2017-231 z 22.2.2018 poukazujúc na čl.3 ods.1 (jeho znenie citoval) základných princípov CSP. Taktiež poukázal na § 220 ods.3 CSP (jeho znenie citoval). I keď v predloženom rozsudku KS v Prešove 6Co/8/2017-231 z 22.2.2018 je odkaz na citáciu (str.19) uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len ÚS SR) PL.ÚS 23/2014-81 z 24.9.2014. Podľa jeho názoru však existuje pochybnosť, či konkrétny skutkový stav je jedným z prípadov, keď možno aplikovať konkrétny skutkový stav zvlášť za situácie, že za účinnosti CSP) nie je daný naliehavý právny záujem na takomto type žaloby, a je zároveň i názoru, že toto stanovisko prezentované v cit. uznesení PL. ÚS 23/2014-81 zo dňa 24.9.2014 nekorešponduje s popísanými závermi Súdu EÚ vo veci C-34/13 R.. Q. proti SMART Capital, a.s., pričom záverom tohto súdu je viazaný. Pre úplnosť považoval za potrebné dodať, že žalobcovia dlhodobo porušovali svoju platobnú disciplínu, a to skôr, než sa im narodil syn, pričom poukazovali na jeho zlý zdravotný stav a tiež úver im bol zosplatnený už v novembri 2012, pričom listinami pripojenými pri čl.109-148 žalovaný zdokladoval platobnú ne/disciplínu žalobcov. Podľa dokladov predložených žalobcami sa syn D. narodil XX.X.XXXX. Pre úplnosť považoval za potrebné poukázať na to, že žaloba bola podaná užho 19.5.2017. Žalobcovia boli vo veci pasívni - nepredložili požadované listinné dôkazy, nezúčastnili sa na pojednávaní. Ich výsluch navrhol vykonať ich právny zástupca, avšak ani napriek tomu sa na pojednávanie nedostavili a z týchto dôvodov ich zástupca netrval na vykonaní tohto dôkazu. Od podania žaloby prešla teda dlhá doba, žalobcovia mali dostatok časového priestoru pokúsiť sa o vysporiadanie záležitosti mimosúdne, avšak skonštatoval ich úplnú pasivitu. Aj v tejto súvislosti poukazoval na absenciu relevantného dôvodu zmluvy o zriadení záložného práva, a preto žalobu v plnom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods.1 a § 262 ods.2 (jeho znenie citoval) CSP a priznal žalovanému, t. j. úspešnej strane plnú náhradu trov konania. 3. Žalobcovia podali včas nasledovné odvolanie proti rozsudku, a to proti výrokom I. a II. a uviedli: Súd nesprávne právne zhodnotil (ne)premlčanie nároku žalovaného. Uznanie záväzku, na ktoré odkazuje súd bolo urobené v čase jeho premlčania a na to, aby uznanie dlhu malo svoje účinky, museli výslovne uznať premlčaný záväzok. O premlčaní však v tom čase nevedeli. Podľa § 558 OZ, pri premlčanom dlhu

má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Nesprávne je i zhodnotenie súdu pokiaľ ide o nedostatok naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva. Na podanie tejto žaloby výslovne ich odkázal súd OS SNV uznesením 8C/26/2017-89, takže skúmanie naliehavého právneho záujmu neprichádza do úvahy. Sú taktiež toho názoru, že súd nesprávne vyhodnotil výsledok rozhodnutia vo veci Súdu EÚ C-34/13. Tento uviedol, že i predbežné opatrenie má byť dostatočný prostriedok nápravy. V ponímaní Slovenského právneho poriadku však predbežné opatrenia a NO vždy boli len dočasnou úpravou, na ktorú nadväzujú rozhodnutia vo veci samej. Je tak zjavné, že NO nemôže byť dostatočným prostriedkom nápravy, pokiaľ ide len o dočasné riešenie veci. Uvedené potvrdzuje i samostatný súd, ktorý už nevidí dôvod určovať povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva. Považujú časť rozsudku, ktorým reaguje na námietku ochrany obydla spotrebiteľa za nepreskúmateľnú, nakoľko nevedia vyčítať dôvod prečo považuje tieto argumenty za irelevantné (nespôsobilé privodiť pozitívne rozhodnutie). Napadnutý rozsudok navrhli zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu uviedla: V plnej miere sa s napadnutým rozsudkom stotožňuje. Súd riadne zistil skutkový stav a správne aplikoval príslušné právne normy. Tvrdenie žalobcov, že uznanie záväzku bolo vykonané v čase jeho premlčania je nesprávne. Ako vyplýva z jej tvrdení v prvoinštančnom konaní, odôvodnených aj príslušnými listinami, úver bol zosplatnený 30.11.2012, kedy bola im zaslaná výzva na vrátenie zostatku úveru a splatným sa stal celý zostatok dlhu. Následne 17.4.2014 uznali svoj záväzok čo do dôvodu aj výšky. Či už v prípade aplikácie 3 ročnej premlčacej lehoty podľa OZ, alebo 4 ročnej lehoty podľa Obch. zák., v čase uznania záväzku nárok premlčaný nebol a premlčacia lehota stále plynula. Rovnako je správne aj konštatovanie súdu o tom, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení z ich strany nebol preukázaný, čo samo o sebe postačuje na zamietnutie žalobného návrhu. Odvolanie neobsahuje žiadne právne relevantné dôvody spôsobilé zvrátiť prvoinštančné rozhodnutie. Žiadala preto prvoinštančný rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

5. Žalobcovia v odvolacej replike uviedli: Výkon záložného práva je premlčaný, nakoľko po vyhlásení splatnosti úveru k 30.11.2012 došlo k oznámeniu o dobrovoľnej dražbe až 13.3.2017. K otázke premlčania záložného práva sa vyjadril aj Najvyšší súd (ďalej len NS) Českej republiky vo svojom rozsudku 21Cdo 2185/2009, ktorý v odôvodnení uviedol, že záložné právo je právom, ktoré podlieha premlčaniu, lebo nejde o majetkové právo - na rozdiel o vlastníckeho práva - ktoré by bolo z premlčania vylúčené, aj keď má takisto vecnoprávnu povahu. Teda považovali svoju žalobu za dôvodnú.

6. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP, a rozsudok potvrdil podľa § 387 ods.1 CSP, lebo je vecne správny, súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil a odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu veci, na čom nič nemení ani odvolanie.

7. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci (§ 365 ods.1 písm. h) CSP) je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

8. Súd použil správne právne predpisy, správne ich aj vyložil a na daný skutkový stav ich správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

9. Žalobcovia v odvolaní a v odvolacej replike iba opakujú skutočnosti uvádzané už v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa súd riadne vysporiadal a s jeho dôvodmi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje.

10. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku možno doplniť (§ 387 ods.2 CSP) možno doplniť:

11. Nárok žalovanej nie je premlčaný, čo je zrejme aj z vyjadrenia žalovanej k odvolaniu.

12. Čo sa týka danosti naliehavého právneho záujmu žalobcov na určenie neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva, ich tvrdenie, že na podanie takejto žaloby ich výslovne odkázal OS Spišská Nová Ves uznesením 8C/26/2017-89 z 19.4.2017 nezodpovedá skutočnosti, lebo vo výroku II. uvedeného uznesenia im bolo podľa § 336 ods.1 CSP uložené iba podať žalobu vo veci samej, avšak bez toho, aby bolo súčasne uvedené, čo je vecou samou, pričom NO sa týkalo iba uloženia povinnosti (teda nie určenia) žalovanej zdŕžať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou, preto bol súd oprávnený a povinný skúmať predovšetkým existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení.

13. Ustálená rozhodovacia prax (čl.2 ods.2 CSP) je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach NS, ktoré sú ako judikáty publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR. Do tohto pojmu možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach NS alebo dokonca aj jednotlivo v doposiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia NS názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, príp. tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali. S prihliadnutím na Čl.3 ods.1 CSP do pojmu ustálená rozhodovacia prax treba zahrnúť aj rozhodnutia ÚS SR a Európskeho súdu pre ľudské práva, príp. Súdneho dvora EÚ. Rozhodnutia súdov iných štátov, a teda ani rozhodnutia NS ČR, pod tento pojem nespádajú (Uznesenie 6Cdo/129/2017 z 31.10.2017 NS SR), preto na rozhodnutie NS ČR, na ktoré poukázali žalobcovia nemožno brať zreteľ.

14. Odhliadnuc od uvedeného v rozsudku NS ČR 21Cdo 2185/2009 z 21.12.2010 je, o. i., zdôraznené, že v prípade, že záložné právo bolo záložným dlžníkom písomne uznané čo do dôvodu a výšky, premĺčuje sa za 10 rokov odo dňa, kedy k uznaniu došlo, a z obsahu dohody zo 17.4.2014 vyplýva, že sa týka aj uznania záložného práva.

15. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

16. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

18. Podľa ods.2 cit. ust. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Žalovaná mala v odvolacom konaní plný úspech, preto jej bola priznaná náhrada jeho trov v plnom rozsahu.

20. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.